

NR 3 (8) GRUDZIEŃ 2007

GIMNAZJUM W NOWEJ IWICZNEJ

NIEREGULARNIK

W tym roku szkolnym w naszej szkole pracuje kilku nowych nauczycieli. Chcąc przybliżyć Wam koleżanki i koledzy sylwetki naszych pedagogów, przeprowadzone z nimi wywiady zamieścimy na łamach GIMKA. W tym numerze zapraszamy na spotkanie nauczycielem wychowania fizycznego Panem Mariuszem Skalskim

- Dzień dobry!
- Dzień dobry!
- Gdzie Pan studiuje?
- Studiuję na AWF.
- Jak Pan trafił do naszej szkoły?
- Szukałem pracy i przyszedłem na rozmowę do Pana Dyrektora..
- Jak został Pan przyjęty w nowym miejscu pracy?
- Bardzo dobrze.
- Jak to się stało, że został Pan nauczycielem wychowania fizycznego?
- Skończyłem studia licencjackie o takim profilu.
- Gdyby Pan miał możliwość cofnięcia się w czasie czy skorzystałby Pan z możliwości zmiany zawodu?
- Na razie, podoba mi się ta praca.
- Co najbardziej podoba się Panu w zawodzie nauczyciela?
- Fajna atmosfera na lekcjach..
- A co się Panu nie podoba?
- Nie doświadczyłem jeszcze takiej sytuacji.
- Czy przytrafił się Panu jakiś wypadek na lekcji?
- Był jeden nieszczęśliwy wypadek. Dziewczynka złamała rękę.
- Czy czuje się Pan spełniony w zawodzie?
- Tak. Jest to moja praca.
- Czym się Pan interesuje?
- Ogólnie interesuje się sportem i wędkarstwem. Jestem też członkiem Ochotniczej Straży Pożarnej.
- Jakie czyta Pan gazety lub książki?
- Często czytam „Przegląd Sportowy”. Na książki niestety nie mam czasu.
- Kto jest Pana autorytetem?
- W szkole moim autorytetem jest Pani Grażyna Rosłon. W życiu mój tata, a w sporcie Jacek Zieliński.

- Jaką dyscyplinę sportową najbardziej Pan lubi?
- Lubię wszystkie gry zespołowe, ale najbardziej piłkę nożną.
- Ulubiona pora roku?
- Lato
- Podróż Pana marzeń?
- Chciałbym pojechać do Egiptu, ponieważ fascynują mnie piramidy.
- Jak Pan spędza wolny czas?
- Trenowaniem piłki nożnej w UKS w Ładach. Jest to drużyna z ligi okręgowej.
- Pana największe marzenie?
- Spełnianie się w roli nauczyciela i awans do 4 ligi.
- Dziękujemy Panu bardzo za możliwość przeprowadzenia wywiadu. Do widzenia. Miłego dnia.
- Dziękuję.

SYLWIA SZLACHCIUK (ABSOLWENTKA 2006/2007)

Tradycje Bożonarodzeniowe.

Na każdym kontynencie są kraje, w których znana jest tradycja obchodzenia Świąt Bożego Narodzenia. Każdy kraj, a często nawet poszczególne regiony świętują Boże Narodzenie w nieco inny sposób.

W kulturze chrześcijańskiej, dla katolików, głównie na kontynencie europejskim- tak jest i w Polsce, niezwykle istotna jest Wieczerza Wigilijna. Tradycja zachowania podawania dań bezmięsnych utrzymuje się jednak w niewielu krajach: m.in. na Słowacji, w Czechach, częściowo w Austrii.

W krajach protestanckich, (wszystkich jego odłamów) obchodzi się Wigilię, ale najczęściej nie ma postu i Wieczerzy z potraw bezmięsnych. Znane jest dzielenie się opłatkiem, ale zwyczaj ten stosowany jest głównie u polskich protestantów. Natomiast w krajach prawosławnych ścisły post dwutygodniowy i bezmięsna Wieczerza jest podstawą do prawdziwego obchodzenia świąt. Poza tym, w krajach tych Boże Narodzenie obchodzi się w innym terminie, zgodnie z kalendarzem juliańskim, zwykle 13 dni po naszych świętach obchodzonych według kalendarza gregoriańskiego. Również katolicy w Egipcie, a jest ich znikoma ilość, święta Bożego Narodzenia obchodzą później niż u nas.

W zależności od wyznania, ale również przyjętego zwyczaju tradycyjny u nas opłatek zastępuje u Rosjan prawosławnych PROSFORA, czyli małe chlebki, chałka zwana TURRON w Hiszpanii, lub po prostu kawałki chleba maczane w miodzie - tak jest na Słowacji. Zwyczaj dzielenia się posiłkiem i składania sobie życzeń przed Wieczerzą w krajach skandynawskich to jest np. w Szwecji, Finlandii i Danii zastępuje spożycie specjalnie przygotowanego ryżowego puddingu, w którym ukryto migdał. Kto na niego trafi w swojej porcji ma zapewnione szczęście przez cały rok, lub otrzymuje dodatkowy prezent. W większości krajów tradycją jest obdarowywanie się prezentami po uroczystej kolacji wigilijnej lub na drugi dzień rano.

Niekiedy zwyczaje charakterystyczne dla danego kraju zostają zapożyczone przez inne narody. Następuje proces przenikania kultur. Tak było z tradycją stawiania w domu choinki. Początkowo był to zwyczaj niemiecki. W Niemczech choinkę ubiera ojciec rodziny, nie dzieci. W Czechach i w Danii lampki na choince zapala się dopiero po wieczerzy wigilijnej. W Polsce powoli utrwala się zwyczaj wieszania wieńców adwentowych, znany niemal we wszystkich krajach protestanckich. W Polsce, Niemczech, Austrii, Włoszech a nawet w Indiach i Egipcie istnieje zwyczaj stawiania żłóbków i szopek w Kościołach i domach. W krajach prawosławnych np. na Ukrainie i w Rosji nie ma szopki ani żłóbka w kościele. Nie uznaje się tam figur przedstawiających święte osoby. Podobnie jest u protestantów.

Tradycje kulinarne są podobne w wielu krajach, najczęściej położonych tych blisko siebie. We wschodniej części Polski na Wigilię podaje się kutię, słodką potrawę sporządzoną z pszenicy, miodu,

maku i bakalii. To danie tradycyjnie podawane w Wigilię w krajach prawosławnych, symbolizuje cud narodzin, początek życia. Naszą wspólną tradycją jest również kompot z suszu, który jest symbolem przemijania, końca życia. Łączy nas zwyczaj układania sianka pod obrusem lub rozsypanie go wprost na podłogę jako pamiątkę narodzin Chrystusa w żłóbku. Obowiązkowo na pasterkę chodzi się na Słowacji, znana jest również w Czechach, we Francji, Włoszech, na Filipinach i w Egipcie.

Tam, gdzie w danym kraju żyje dużo potomków emigrantów różnych narodowości, jest duża różnorodność w obchodzeniu świąt. Tak jest w **Stanach Zjednoczonych**. Jedno, co łączy wszystkich Amerykanów to wielka wystawność dekoracji. Już na miesiąc przed świętami dekoruje się domy, ulice, urzędy. Wszędzie widać choinki, stroiki, wieszają się wieńce adwentowe. W sklepach słychać wesóły dźwięk kolęd, postacie Świętego Mikołaja towarzyszą Amerykanom wszędzie zachęcając do zakupów. Ludzie chętnie przebierają się podczas świąt w czerwono-zielone swetry pasujące kolorystycznie do nastroju i do wystroju. Kupują ogromne ilości prezentów, które po świętach często są oddawane do sklepów. Wysyłają dużo kart świątecznych. W zależności od wyznania spędzają święta na sposób katolicki, anglikański, protestancki, prawosławny lub tradycyjnie po amerykańsku z pieczonym indykiem na obiad.

W niektórych krajach Święta Bożego Narodzenia obchodzi się w bardzo odmienny, egzotyczny dla nas sposób. Oto kilka przykładów:

Australia

Kraj ten leży na półkuli południowej, w grudniu jest tam środek lata. Święta spędza się, na plaży. Wprost na piasku Australijczycy rozkładają obrusy, a uczta składa się podobnie jak w Anglii z pieczonego indyka, owocowych puddingów, ciasteczek z bakalią. Dzieci znajdują prezenty w ogromnych wełnianych skarpetkach w Pierwszy Dzień Świąt, a domy przystraja się kartami świątecznymi.

Indie

Indie to ogromny, różnorodny kraj, w którym żyje wiele osób wyznających różne religie. Święta, to okazja do tego, aby chrześcijanie, muzułmanie i hindusi tradycyjnie kupili nowe ubrania. W Indiach ozdabia się kościoły, domy, ulice- maluje się różne wzory na podłogach i przed domem. Odbywa się również coroczny konkurs szopek.

Nowa Zelandia

W Nowej Zelandii Boże Narodzenie obchodzi się dwa razy. Osoby, pochodzące z półkuli północnej w grudniu świętują przy drzewku POHUTUKAWA, ma ono piękne czerwone kwiaty i zastępuje choinkę. Drugie Boże Narodzenie jest w czerwcu, dla rdzennych mieszkańców Nowej Zelandii. Na cześć Mikołaja, bardzo tam lubianego odbywają się parady. **Egipt**

Kraj ten nie jest chrześcijański, ale niewielka część społeczności obchodzi święta. Przed Bożym Narodzeniem chrześcijanie w Egipcie postzczą 45 dni nie jedząc mięsa ani mleka. Po pasterce dopiero spożywana jest tradycyjna potrawa FATTA zrobiona z mięsa i ryżu. W kościołach i domach

Grecja

Grecy nie spędzają wieczoru wigilijnego w domu, ale z rodziną i przyjaciółmi spotykają się w restauracjach i klubach. Wieczerną jedzą w domu bardzo późno, a obowiązkową potrawą na stole jest faszerowany indyk. W tym kraju Święta Bożego Narodzenia trwają aż do wieczoru Trzech Króli, czyli 12 dni. Ponieważ uwielbiają dawać i dostawać prezenty, to oprócz wieczoru wigilijnego również w noc sylwestrową otrzymują podarki od świętego Bazylego.

Hiszpania

Na święta piecze się tam ciasto nazywane „ciastem trzech Króli”, podobne do naszego keksu z bakaliami. W tym cieście zapieka się różne drobiazgi, najczęściej ze złota. Kto znajdzie w swojej porcji taki upominek bardzo się cieszy. Natomiast dzieci wierzą, że przez Hiszpanię przejeżdżają Trzej Królowie w drodze do Betlejem i wychodzą ich powitać. Mają ze sobą ciasto i słomę dla koni. Zwykle długo czekają, nikt się nie pojawia, więc jedzą ciasto sami i wracają do domu. Następnego dnia w butach czekają prezenty gwiazdkowe.

Nie trzeba wcale jechać do dalekich, ciepłych krajów, by spotkać ciekawe zwyczaje świąteczne.

U naszych północnych sąsiadów, w **Szwecji** przygotowania do świąt zaczynają się w dniu św. Łucji, czyli 13 grudnia. W tym dniu piecze się szafranowe bułeczki i pierniczki. Następnie kilka dni gotuje się świąteczną szynkę. Na dzień przed Wigilią ludzie spotykają się by wspólnie zjeść chleb maczany w sosie pozostałym po gotowaniu szynki. Dekoruje się mieszkania i domy, ale dużo ozdób robi się własnoręcznie. W Wigilię dzieci otrzymują prezenty, mogą też przeczytać zabawne rymowanki na swój temat dołączone do podarków. Dzieci wystawiają przed dom talerzyki z kaszką dla krasnoludków, po kolacji wszyscy tańczą i śpiewają wokół choinki. Tradycja nakazuje, by w tym dniu na stole znalazła się właśnie szynka, kielbaski, łosoś, solona suszona ryba z białym sosem, chleb z imbirem, czerwona kapusta na gorąco oraz zapiekanka z ziemniaków i śledzi. Tradycyjnie podaje się pudding ryżowy dla wszystkich z jednym migdałem na szczęście.

Finowie uwielbiają saunę i dlatego również w Wigilię przed południem pobyt w niej jest obowiązkowy. Dzieci dostają prezenty przed wieczerą. Na kolację podaje się zwykle pieczeń wieprzową z całej połówki prosiaka. Na stole nie zabraknie również ryb, różnych zapiekanek, sałatek i puddingu ryżowego.

To tylko niektóre z bardzo ciekawych i odmiennych tradycji Bożego Narodzenia w innych krajach. Wiele ciekawych informacji możecie znaleźć na ten temat w książce „Kolędy i Tradycje Bożonarodzeniowe”, Wydawnictwa Debit- dostępne w naszej szkolnej bibliotece.

Po tej lekturze ja mogę śmiało powiedzieć, że co kraj to obyczaj. Bez względu jednak na wyznawaną religię i różnice kulturowe w każdym kraju Święta Bożego Narodzenia są dniami obchodzonymi uroczyście, radośnie i bardzo rodzinnie.

Nszego i Wam Życzę Drodzy Czytelnicy Gimka- WESOŁYCH ŚWIĄT!!!

Aleksandra Dulkowska III a g.

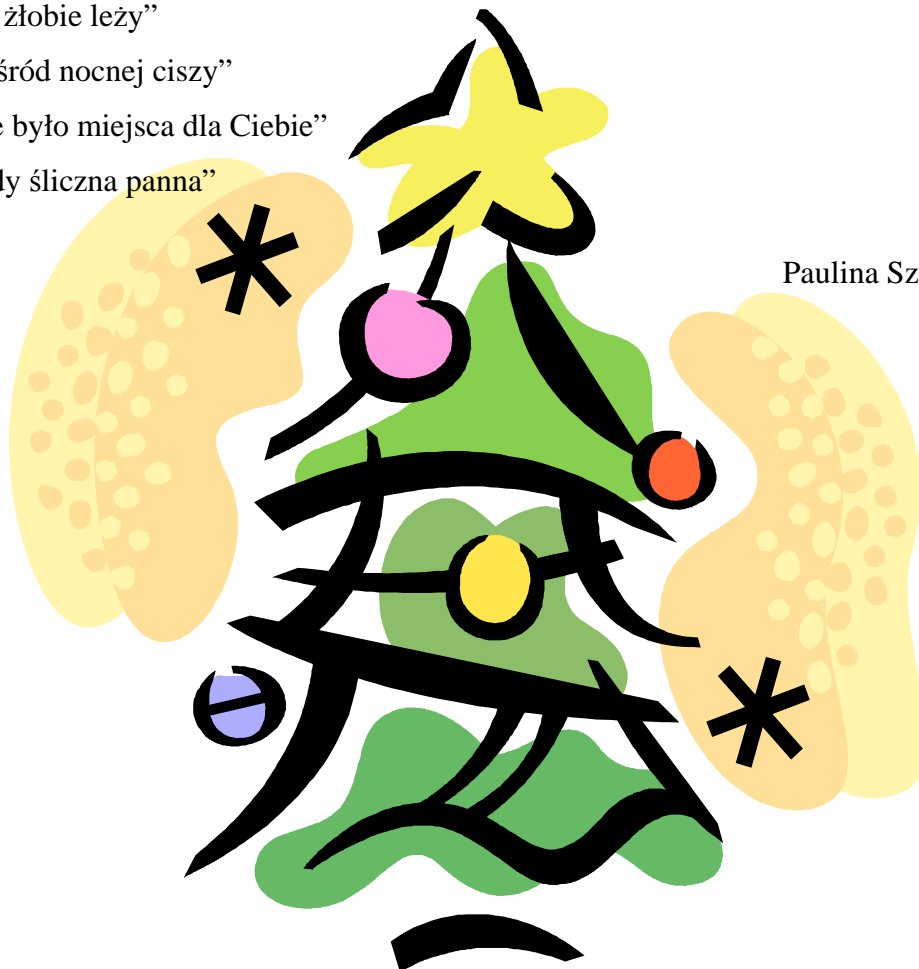

Kilka słów o kolędzie.

Kolęda to pieśń bożonarodzeniowa, utrzymana w konwencji ściśle religijnej, początkowo wywodząca się z tradycji ludowej, potem komponowana również przez wielu wybitnych kompozytorów. Z biegiem czasu pieśń coraz częściej sięgała do źródeł pobożności ludowej. W liturgii Kościoła Katolickiego kolędy wykonuje się od Mszy o północy w Święto Bożego Narodzenia (noc 24/25 grudnia) do święta Chrztu Pańskiego (niedziela po 6 stycznia). W polskiej tradycji dopuszcza się śpiewanie ich do święta Matki Boskiej Gromnicznej (2 lutego). Autorem pierwszej kolędy był św. Franciszek z Asyżu i była ona śpiewana w zorganizowanej przez niego szopce. Najstynniejszą kolędą jest Cicha noc, którą przetłumaczono na ponad 300 języków, a powstała ona w roku 1818. Początkowo twórcy kolęd czerpali z dwóch Ewangelii: św. Mateusza i św. Łukasza.

Najpopularniejszymi polskimi kolędami są :

- „Bóg się rodzi”
- „Dzisiaj w Betlejem”
- „W żłobie leży”
- „Wśród nocnej ciszy”
- „Nie było miejsca dla Ciebie”
- „Gdy śliczna panna”

Paulina Szajwaj

Wigilijne pierniczki

Składniki:

2 i ½ kubka mąki pszennej

pół szklanki miodu (najlepiej gryczanego lub spadziowego)

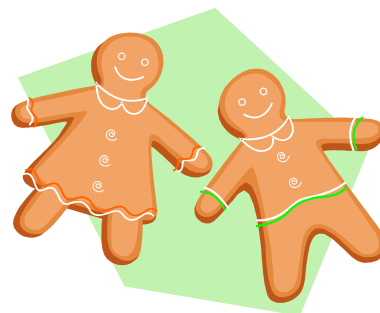
1 całe jajko

2 żółtka

pół kubka cukru

1 łyżeczka sody

1 łyżeczka przyprawy korzennej

Wlej miód do garnuszka. Nie wyjadaj go- jeśli tylko zaczniesz to robić, daj sobie po łapach! Do miodu dosyp cukier- i wszystko razem zagotuj na małym ogniu (aż do roztopienia się cukru).

Wystudź miód, dodaj do niego mąkę oraz pozostałe składniki, zagnieć ciasto i schowaj do lodówki.

Masz dwa dni na doprowadzenie kuchni do jako takiego porządku.

Po dwóch dniach:

Przygotuj kilka płaskich blach wyłożonych pergaminem(pergamin jest to coś w rodzaju pradziadka zwykłego papieru- rodzice podpowiedzą Ci, gdzie można go kupić). Jeśli nie masz pergaminu, zastąp go papierem do pieczenia.

Rozwałkuj ciasto na placki grubości mniej więcej pół centymetra. Teraz możesz wykrawać w nich pierniczki o takim kształcie, jaki tylko przyjdzie Ci do głowy. W każdym pierniczku zrób dziurkę i ułóż je na blasze- „je” to znaczy pierniczki, a nie dziurki.

Piecz pierniczki przez pół godziny w temperaturze 180 stopni.

Utrzyj biało z cukrem pudrem i przy pomocy patyczka narysuj wzorki na wystudzonych pierniczkach. Osoby szczególnie dowcipne mogą napisać „Tu byłem!” lub cokolwiek innego.

Przewlecż przez dziurki kolorowe sznureczki- i zawieś pierniczki na choince. Będą pyszne jeszcze wiele, wiele dni po Wigilii!

„Słodki rok Kuby i Buby” Grzegorz Kasdepke

II ENGLISH SONG FESTIVAL

Lista osób, które zakwalifikowały się do drugiego przesłuchania:

Szkoła podstawowa:

1. Ewa Basiarz - kl. III C
2. Marta Borowska, Agnieszka Woźniak – kl. II C
3. Ola Markowska – kl. II C
4. Ewa Falkowska, Joanna Brociek – kl V B
5. Kasia Gil – kl. IV A
6. Karolina Jankiewicz – kl. V B
7. Natalia Pośnik, Martyna Kuna – kl. VI C
8. Dominika Galisz, Katarzyna Godek, Sebastian Starzak – kl. V A
9. Ola Jehn – Olszewska, Kasia Kuprianowicz, Iza Olesińska – kl. V C
10. Aleksandra Śliwczyńska, Magda Siewiera – kl. VI D
11. Magda Kawa, Paulina Janicka – kl. VI B
12. Olga Wasiak, Weronika Rutkowska, Kuba Wasiak – kl. IV C, VI A

Gimnazjum:

13. klasa III Bg
14. klasa II Ag
15. Olga Dąbrowska – kl. III Ag
16. Martyna Tatol, Olga Małkowska – kl. III Ag, kl. I Ag
17. Magda Oślak – kl II Bg
18. Patrycja Mrowiec, Magdalena Peter – kl. II Dg
19. Katarzyna Kornatowska – kl. I Bg
20. Anna Jankiewicz – kl. II Cg

Drugie przesłuchanie odbędzie się:

12 grudnia (środa) o godz. 14.00 w sali 125

Prosimy o dobre przygotowanie się i rekady na pamięć bez książek!

Festiwal odbędzie się 5 lutego 2008 roku

WARTO PRZECZYTAĆ

Niedawno, na początku października odbyły się moje urodziny. Moja ciocia podarowała mi książkę **Ewy Nowak pt. „Chłopak Beaty”**. Ciekawy tytuł, który nawiązywał do ludzi w moim wieku, zachęcał mnie do jej szybkiego przeczytania. Bardzo, ale to bardzo chciałabym polecić ją wszystkim dziewczynom (i chętnym chłopcom), zwracając szczególną uwagę na jej treść. Jest to typowa książka dla nastolatek w naszym wieku, w której zawarty jest wątek pierwszej miłości. Treść dzieła opowiada o wielkiej przyjaźni, którą pewnego dnia osłabia pojawienie się chłopca imieniem Oskar. Główną bohaterką książki jest Eliza, dziewczyna przeżywająca niesamowite przygody i próbująca zwrócić uwagę swej przyjaciółce na prawdziwe oblicze Oskara. Wraz z początkiem nieprzewidywanych kłopotów, poznaje Leszka- brata ciotecznego Beaty, starającego się ochronić siostrę przed zuchwałym kolegą.

Moim zdaniem jest to dzieło, zasługujące na wielkie uznanie, gdyż nawiązuje do silnej i trwałej przyjaźni potrafiącej przetrwać najtrudniejsze chwile. Aby zachęcić was do jak najszybszego poznania tej historii, zacytuję wam pewien fragment, który (mam nadzieję) przekona was, że czytanie książek wcale nie musi być nudnym zajęciem:

- Cześć Eliza! - Oskar dobiegł do niej tuż przed wejściem do spożywczego.
 - Cześć! Co tu robisz?
 - Słyszałem, że się we mnie kochasz – Wyszczrzył się idiotycznie.
- Eliza przez chwilę stała, nie wierząc, że to powiedział. Opanowała się jednak.
- Źle słyszałeś. - Odwróciła się wściekła na Beatę. Wzięła koszyk i poszła po pieczywo. Oskar za nią.

Ada Pogodzińska I a gim.

Cornelia Funke „Smoczy Jeździec”

Jeśli lubisz smoki i inne magiczne zwierzęta to musisz przeczytać tą książkę!

Na Ziemi żyje bardzo mało smoków, które zamieszkały na jeszcze niezajętym miejscu przez ludzi, lecz oni postanowili zniszczyć spokój smoków. Z tego powodu jeden ze smoków - Lung, ze swoją przyjaciółką Siarczanką poszukują pewnego legendarnego miejsca - Skraju Nieba. Nie wiedzieli, gdzie to jest, więc za radą myszy polecili do pewnego ludzkiego miasta po mapy od jej stryjka. Tam spotkali Bena - sierotę, który pomógł im szukać krewnego myszy, a w końcu poleciał z Lungiem i Siarczanką w długą podróż do Himalajów. Niestety, kiedy niechcący zbiegli z drogi narobili sobie olbrzymich kłopotów, gdyż spotkali Parzymorta Złotego (a Złoty bardzo lubił kotlety ze smoka). Nie powiem Wam, co się dalej stało! I czy nasi bohaterowie dowiedzą się o grożącym im niebezpieczeństwie? I czy w ogóle istnieje Skraj Nieba?!

Wybrałam tą książkę, bo jest o smokach oraz dlatego, że autorka potrafi wspaniale trzymać czytelnika w ciągłym napięciu.

Cornelia Funke napisała także książki „Król Złodziei”, „Atramentowe serce” i „Atramentowa krew” które mam nadzieję przeczytać. .

Klara Keczyńska kl.5b

Tajne akta nauczania.

Kilka najświeższych tekstów nauczycieli. Z całą pewnością możemy stwierdzić że są Oni mistrzami w podsumowywaniu nieskazitelnego zachowania i doskonałych wyników w nauce swoich uczniów. Nikt inny nie potrafiłby zrobić tego tak trafnie.

Analiza błędów w wypracowaniu pewnego dyslektyka:
„Oprócz kropek nie ma tu żadnych przecinków.”

Wniosek nasuwający się przy omawianiu „Apokalipsy” św. Jana:
„Z całą pewnością nie możemy być pewni tego co ta księga na pewno przedstawia.”

Komentarz do ciekawego sposobu skracania:
„Możemy skrócić, ale Ciebie o głowę.”

Od dzisiaj ten tekst jest mottem wszystkich którzy mają problemy z matematyką(nie znamy takich):
„Małą też można nauczyć matematyki. Zależy to tylko od kostek cukru.”

Komuś zadzwonił telefon w czasie lekcji:
„Co to znowu za cymbałki, dzwonki, brzęczki i wszystkie inne.”

W klasie było trochę za głośno...
„Czy możecie nie jęczeć jak te stare, zramolałe dziady?”

...głośniej...

„Buczycie jak takie tandetne głośniki z Malucha: łup, łup, łup.”

...na następnej lekcji również zachowanie klasy nie było idealne, a nauczyciel chciał coś ogłosić:

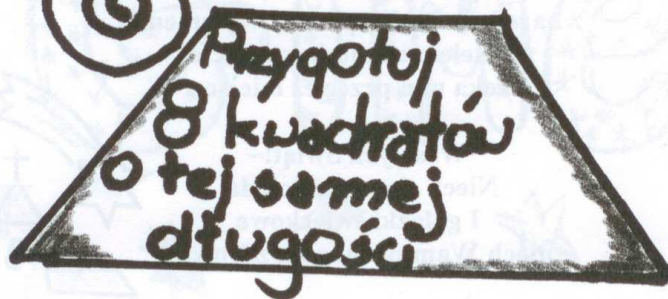
„Trzeba by ryczeć i mieć tubę żebyście słyszeli.”

Reakcja nauczyciela na dziwne zachowanie jednego z uczniów:
„Wiercisz się jakbyś miał pięć kilo trotylu nie powiem gdzie.”

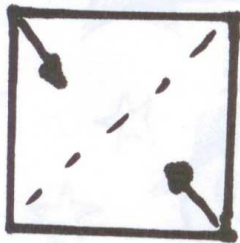
Już w następnym numerze „Gimka” dialogi uczniów z nauczycielami.

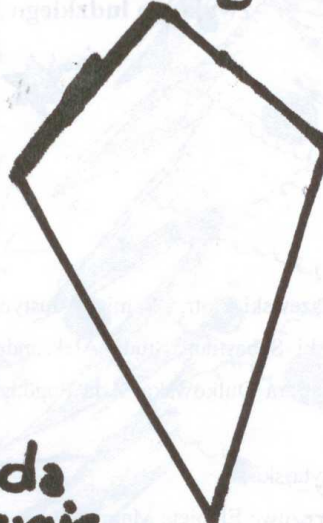
GWIAZDA

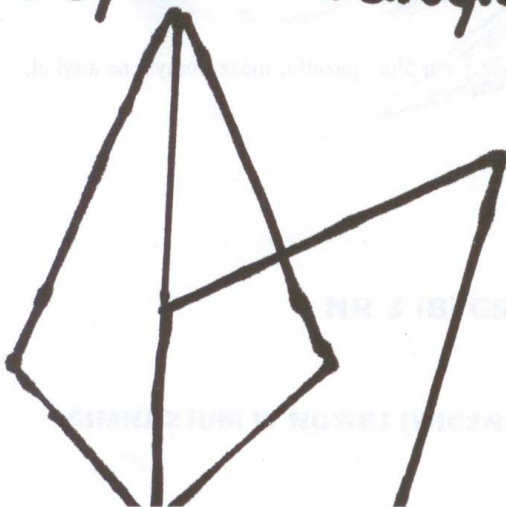
1) kwadrat

2) Przekładna

3. Element nakłada
się jedno na drugie

Bzmiciel

**Wesołych Świąt!
Bez zmartwień,
z barszczem, z grzybami, z karpim.
z gościem co niesie szczęście!
Czeka nań przecież miejsce.**

**Wesołych Świąt!
Niech się snuje kolęda.
I gałązki świerkowe
niech Wam pachną na zdrowie!**

**Wesołych Świąt!
Z Gwiazdka!
Pod świeczek łuną jasną
życie sobie- najwięcej
zwykłego ludzkiego szczęścia!**

aut. : W. Melzacki

Redakcja GIMKA

Biernacka Ada, Januszewski Piotr, Szmigiel Justyna, Wronek Marysia, Wierzgała Kinga, Madany Ivo, Kamiński Sebastian, Siuda Aleksandra, Szajwaj Paulina, Klara Keczyńska, Artur Wronek. Aleksandra Dulkowska, Ada Pogodzińska, Sylwia Szlachciuk (absolwentka 2006/2007)

Opiekun: Barbara Przytarska

Nad stroną techniczna czuwa Elżbieta Marczak

Jeżeli i TY chcesz mieć wpływ na kształt naszej wspólnej gazetki, masz pomysł na artykuł, chcesz wyrazić swoją opinie- pisz:

GIMEK@interia.eu

